

i dette Ting, fordi der derved er givet Udtryk for, at det ikke er en indrepolitisk Aktion med det Formaal at styrte Ministeriet, og saa i samme Aandedræt taler om, at det, man her vil, er at fjerne Regeringen for at ødelægge den Reformpolitik, som nu er planlagt, kommer det ærede Medlem i samme Strid med sig selv, som han befandt sig i under Omtalen af det andet Spørgsmaal, han var inde paa, og som har foranlediget den Uklarhed, som fra først til sidst prægede det ærede Medlems Tale.

Det ærede Medlem forstod ikke Venstres Kokteren med „nationale Ophidsere“, som han udtrykte sig. Maa jeg en Gang for alle gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at med nationale Ophidsere, som det ærede Medlem behagede at betegne visse Personer, har vi ikke noget som helst Kompagniskab. Jeg har udtrykkelig ved enhver Lejlighed, som har været givet os dertil, udtalt, at vi misbilliger Fortolkninger, enten de har til Formaal at drage til den ene eller til den anden Side, at vi misbilliger Udtalelser, som tilsigter at føre Afgørelsen af denne Sag udenfor Fredstraktatens Grund og klare Ord, og herved har vi tilstrækkelig tydeligt taget Stilling saavel til den ene som til den anden Side i dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem kom ogsaa ind paa en Beklagelse over de Personer, der delte den Utilfredshed, som der for Øjeblikket næres med Hensyn til den højtærede Statsministers Stilling, og i denne Sammenhæng udtalte det ærede Medlem en Beklagelse over, at Statsemedsmænd deltog i noget saadant. Jeg troede, ærligt talt, ikke, at det skulde være fra socialdemokratisk Side, fra det Partis Side, som har „Frihed“ som første Ord i sit Motto, at en Beklagelse af den Art skulde fremkomme; og naar det ærede Medlem i Anledning af et aabent Brev, som er blevet tilstillet Rigsdagen for ret nylig, og i hvilket en Række ubeherskede og utilbørlige Udtalelser fremsættes, siger, at vi hellere skulde beskæftige os med at sætte en Stopper for Udsendelsen af den Slags Skrivelser, vil jeg sige til det ærede Medlem, at dette har vi ikke nogen som helst Lod eller Del i; men maaske det ærede Medlem elskværdigst vil oplyse os om, ad hvilke Veje vi skal frem for at sætte en Stopper for saadanne Udtalelser.

Det Standpunkt, som vi har tilladt os at fremhæve i denne Sag, har vi fremdeles. Vi mener — ganske saaledes, som den højtærede Minister for sønderjyske An-

liggender har udtalt det — at det, Forsøg paa Fortolkning af Fredstraktatens Ord, som den højtærede Statsminister har foretaget, har været uklogt og skadeligt. Jeg hævder fremdeles, at det har virket splittende i vort Folk paa en Tid, da jeg og mit Parti har det varmeste Ønske om, at Samlingsbestræbelserne maa komme til Orde i vort Folk. Derfor kan jeg ikke tjene det ærede 16de tingvalgte Medlem (Trier) i at tage 2den Del af mit Forslag om Overgang til Dagsordenen tilbage, men maa vedvarende anbefale det hele Forslag til Beslutning til Vedtagelse her i Tinget.

Ordføreren for Forespørgerne (Foss):

Naar jeg har bedt om Ordet, er det ikke just for at optage en Diskussion med det ærede 16de tingvalgte Medlem (Trier) om den af ham foreslaede Gravskrift over det nuværende Ministerium. Det varer maaske ikke saa særdeles længe, inden vi kan drøfte den Sag, men endnu ligger det dog ikke for. Jeg har derimod ønsket at gøre nogle faa Bemærkninger til det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) i Anledning af, at det ærede Medlem har givet tydeligt Udtryk for en Opfattelse, som er udbredt i vide Kredse, socialdemokratiske Kredse og maaske ogsaa i radikale Kredse, nemlig Frygten for, at naar vi faar større eller mindre Dele af Slesvig, vil der i disse være en tysk Irredenta tilbage. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at denne Frygt ikke var til Stede med Hensyn til 1ste Afstemningskreds, 1ste Zone, men væsentlig gjaldt 2den Zone. Nu er det jo saaledes, at hvorledes end Afstemningen falder ud, om vi faar et stort eller et lille Flertal i 2den Zone, vil der i den være tyske Stemmer, og det samme vil være Tilfældet i 1ste Zone. Dette er uundgaaeligt. Vi vil ikke kunne komme bort fra det Forhold, at vi vil faa Minoriteter med, som maaske ønsker sig tilbage til Tyskland. Men er denne Grund, er denne Frygt tilstrækkelig til at afvise dem i 2den Zone, der stemmer efter det danske Sindelag, det danske Sindelag, som den højtærede Statsminister har paakaldt, og er der overhovedet nogen Anledning til fra dansk Side at tro, at hvis man nøjedes med 1ste Zone og afviste 2den Zone, kunde man sikre sig en saadan Opfattelse fra tysk, fra preussisk Side, at der aldrig vilde blive Tale om nogen Irredenta, om nogen Fordring om at faa dette Territorium tilbage? Med andre Ord, beror denne Frygt, som det ærede Medlem